

OBÁLKY

1. Já poznal první, že k ní se nakloním,
hudba v pravou chvíli koláč kouře rozkrojí, rozkrojí...
Vadí to, nevádí, co si kdo přál,
/: ona ho líbá, on neodpoví :/

R: Kolik je do roka prázdných nedělí,
do úhledných obálek čas je rozdělí.
/: Nikdo ty obálky neposílá, nikdo je nerozlepí :/

2. Kouzlo noci je spojí a každý to přece ví,
že tím samým proutkem vše rozpojí, rozpojí.
Tak ať ji pohladí, co bude dál,
to /: někdo usnul a jiný vytrval :/

R: Kolik je do roka prázdných nedělí
do úhledných obálek čas je rozdělí.
/: Nikdo ty obálky neposílá, nikdo je nerozlepí :/

Mezihra

3. V bytě je prázdko a sem tam sklo rozbitý,
kostelní ticho tvary neurčitý, neurčitý.
Dvě bílé obálky, někdo mi dal,
/: abych je rozlepil, anebo roztrhal :/

H: Tomáš Poláček, František Stralczynský

T: František Stralczynský